

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi o wznowienie postępowania S. sp. z o.o.

w sprawie z powództwa S. sp. z o.o.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 sierpnia 2009 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 marca 2009 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i zasądza od powódki na rzecz pozwanej
kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powódki z dnia 16 lutego 2009 r. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 12 czerwca 2006 r. [...], wobec wniesienia jej po upływie przepisanej terminu.

W zażaleniu pełnomocnik powódki wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powódka oparła skargę o wznowienie postępowania, odwołując się do podstawy wznowienia określonej w art. 403 § 2 k.p.c., czyli do późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych i środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Sprostowanie przez Sąd Najwyższy uzasadnienia wyroku z dnia 10 listopada 2005 r. w sposób określony w postanowieniu z dnia 23 marca 2006 r., wbrew stanowisku skarżącej nie dotyczyło omyłki pisarskiej, lecz oczywistej niedokładności.

Podniesiona okoliczność nie mogła stanowić wskazanej podstawy wznowienia, gdyż jak wynika z protokołu rozprawy apelacyjnej z dnia 29 maja 2006 r. problem omyłek w uzasadnieniu Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2005 r. był rozważany na tym posiedzeniu i to już po jego odczytaniu, a więc powódka skorzystała z tych okoliczności w poprzednim postępowaniu.

Trzeba też zgodzić się z oceną Sądu Apelacyjnego, że skarga została wniesiona także po terminie. Termin do wniesienia skargi liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia i bez znaczenia jest okoliczność z jakiego źródła (art. 407 § 1 k.p.c.). Powódka powzięła wiadomość, jak wynika z ustaleń, o wskazywanej „przyczynie wznowienia”, tj. o treści postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2008 r., na rozprawie w dniu 29 maja 2006 r. W rozprawie tej uczestniczył nie tylko pełnomocnik powódki, ale jej prezes i wiceprezes zarządu. Dzień w którym strona dowiaduje się o istnieniu podstawy wznowienia, jest dniem, w którym strona faktycznie dowiedziała się o istnieniu podstawy, a nie dzień doręczenia w tym wypadku postanowienia z dnia

23 marca 2006 r. (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2000 r., IV CKN 2/00, OSNC 2000, nr 10, poz. 192).

W skardze skarżący oświadczył, że pełnomocnik otrzymał odpis postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r., w dniu 17 października 2008 r. Gdyby liczyć trzymiesięczny termin od tego doręczenia, to i tak wniesienie skargi w dniu 17 lutego 2009 r. nastąpiło z miesięcznym opóźnieniem.

Z tych względów zażalenie uległo oddaleniu (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).